

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ВИРОБНИЦТВА ПЛАСТИЧНИХ МАСТИЛ В УКРАЇНІ

Григоров А.Б., Троценко О.В.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»,
м. Харків*

Ринок пластичних мастил України був і залишається одним із найбільш ємних серед країн СНД, який на 80 – 90 % представлений продукцією світових брендів (LIQUI MOLY, SHELL, MOBIL, Teboil, Castrol, Dow Corning тощо).

Серед факторів, які цьому сприяли, можна виділити наступні:

1) За останній час Україна здійснювала закупівлю різної закордонної техніки, яка для свого технічного обслуговування потребує оригінальних, внесених до керівництва з експлуатації, змащувальних матеріалів.

2) Дефіцит сировини для виробництва пластичних мастил.

3) Застарілі технології та значні виробничі витрати, і як слідство, висока собівартість кінцевого продукту.

4) Пластичні мастила, закордонного виробництва за рівнем якості, значно перевищують пластичні мастил вітчизняного виробництва.

Зазначимо, що в Україні близько 50 % усього асортименту пластичних мастил, що виробляються вітчизняними підприємствами, представлено мастилами на кальцієвих милах, типу «Солідол Ж» та «Солідол С». Ці пластичні мастила характеризуються невисокими значеннями механічної стабільності і змащувальних властивостей, значним термоупрочненням та невисоким верхнім максимальним значенням температурного діапазону застосування (до +65 – +70°C) [1, 2]. У зв'язку з цим, особливий інтерес викликає збільшення обсягів виробництва комплексних мастил на алюмінієвих та літєєвих милах, які можна віднести до багатофункціональних високоефективних мастильних матеріалів високого рівня якості [2]. Нажаль, сьогодні, обсяг виробництва цих пластичних мастил в Україні складає лише 5 % від загального.

Отже, для стійкого розвитку галузі виробництва пластичних мастил в Україні необхідно зменшити імпортозалежність за рахунок підвищення рівня якості продуктів вітчизняної хімічної промисловості, розширення обсягів виробництва та зменшення собівартості кінцевого продукту.

Вирішенню цих питань може посприяти розширення сировинної бази технологічного процесу за рахунок використання у якості основних компонентів пластичних мастил (дисперсійного середовища, загущувача та наповнювача) вторинної сировини.

Література:

1. Ищюк Ю.Л. Состав, структура и свойства пластичных смазок / Ю.Л. Ищюк [текст]. Киев: Наукова думка. – 1996. – 512 с.

2. Modern Technology of Petroleum, Greases, Lubricants & Petro Chemicals (2nd Revised Edition) / NIIR Board of Consultants & Engineers/ NIIR project consultancy services, 2015.–704 p.